

PUBLICACIÓ ESPECIAL

DIA INTERNACIONAL DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

Dincat segueix lluitant per les persones amb discapacitat intel·lectual

No hi ha res més perillós que el desconeixement, la ignorància, i la que hi ha entorn de les persones amb discapacitat intel·lectual és pràcticament immensurable i absolutament injustificable.

Aquest any, arran de la pandèmia, aquest desconeixement s'ha fet més evident que mai. En els entorns polítics, socials, administratius i, fins i tot, sanitaris, es desconeix del tot quines són les necessitats especials de les persones amb discapacitat intel·lectual. Si partim d'aquesta desconeixement... com podem construir un país inclusiu, compromès i responsable? Tot el contrari, s'ha demostrat que aquest desconeixement porta a situacions discriminatòries, al manteniment de prejudicis i estereotips i a polítiques insuficients. La invisibilització, el desemparament viscut per les persones, els professionals i les famílies del nostre col·lectiu, que es van trobar soles a l'hora de fer front

la pandèmia, l'infrafinançament crònic dels serveis, la intolerable llista d'espera per a serveis essencials, la falta de recursos que s'arrossega des de fa anys, les dificultats per trobar feina o els copagaments, ens obliguen, si més no, a fer una reflexió conjunta i urgent com a país.

Cal, sens dubte, posar damunt de taula aquestes qüestions i deixar de mirar cap una altra banda. Cal garantir els drets de les persones amb discapacitat intel·lectual i lluitar en contra de la discriminació. És un deure que tenim com a país i ha arribat l'hora de fer-hi front, abans no sigui massa tard.

Carles Campuzano,
Director de Dincat

Raquel Arriaza,
Representant del Consell de Participació de Persones de Dincat

No som invisibles!

través de la lectura fàcil, que és un format amb petites definicions i lletra gran. O podríem parlar del dret a l'habitatge. Les llargues llistes d'espera per poder accedir als serveis residencials són una vergonya, no permet a moltes persones amb discapacitat triar on volen viure, amb qui i com, tal com determina la Convenció de Drets per a les persones amb discapacitat. Podria seguir...

- Què poden fer els polítics i la societat en general per avançar en aquest sentit?

Que ens escoltin, que ens vegin i ens respectin, que no vulnerin encara més els nostres drets sinó que els millorin. Tenir un grau no ens fa ser menys útils ni menys persones, tothom tenim capacitats diferents i mereixem ser respectades. Tenir una discapacitat no ens defineix i per això mereixem una vida digna. És cert que hem aconseguit molt... el dret a vot, per exemple. Però encara falta molt per fer... Per això alcem la veu i reivindicuem als polítics, als mitjans de comunicació, i a la societat que es comprometin, que ens incloguin. En aquest sentit, nosaltres sempre reivindicuem estar presents en la presa de decisions de tot allò que ens afecta. Tenir presència als partits polítics, a les juntes directives. Això és clau per poder treballar plegats i buscar solucions que s'ajustin a nosaltres. Nosaltres tenim molt a dir... els polítics, encara que tinguin coneixement de la llei, no coneixen el nostre dia a dia, ni saben el que realment necessitem.

- La discriminació, per tant, encara està a l'ordre del dia...

Malauradament sí. Però, en moltes ocasions, de forma inconscient, la gent no sap el que és la discapacitat intel·lectual. La discapacitat no és una malaltia, és una condició. És com ser ros o moreno, alt o baix. Jo, per exemple, tinc una pluri-discapacitat que no és visible i les persones, en general, no ho noten. Però, quan ho dic, ja que no tinc per què amagar-ho, se sorprenden. Això afecta les relacions, també a l'hora de conèixer nois... Quan ho dic a

segons qui crec que els fa com por i hem deixen de parlar.

S'han de canviar els estereotips i estigmes al voltant de la discapacitat perquè la gent no sap la multitud de discapacitats que hi ha. Això ha de canviar, la discapacitat va molt més enllà d'una síndrome de down o una paràlisi cerebral. Si volem inclusió real s'ha de deixar de fer marquetant amb una discapacitat greu. No som gent especial, no hem de fer pena. Som persones.

- La pandèmia ha agreujat aquesta situació?

La pandèmia, com per tothom, ha complicat molt les coses. El proble-

ma és que nosaltres ja veníem d'una situació molt difícil. Però ara s'ha agreujat. Falta atenció, falta personal a les residències, falta material i recursos i uns bons protocols.

Que ens escoltin, que ens vegin i ens respectin, que no vulnerin encara més els nostres drets sinó que els millorin.

L'atenció que rebem als centres sanitaris no és adequada, i el llenguatge que utilitzen dificulta que els entenguem. Falta molt coneixement sobre el nostre col·lectiu en la sanitat i això s'ha de millorar. Per treure'n alguna cosa positiva, si que és cert que gràcies a la pandèmia s'està veient tot el que queda per millorar i esperem que serveixi d'alguna cosa.

- Des del col·lectiu, parlem d'anar cap un model de Vida Independent de les persones amb discapacitat, sempre que sigui possible. Què significa això per tu?

Vida independent significa poder viure sol sense dependre dels pares, poder gestionar els meus diners i la meua economia. Tenir un treball digne per poder pagar una hipoteca si fa falta.

La feina està molt mal pagada. Si ja la societat està mal pagada, imagina't els contractes de les persones amb discapacitat intel·lectual. A moltes empreses només hi tenim cabuda amb contractes mínims, per complir amb la llei, sense tenir en compte les nostres capacitats i, evidentment, sense possibilitat de pujar de categoria. Tenim algunes ajudes però no podem dependre eternament d'aquestes, necessitem estabilitat laboral i econòmica per poder sobreviure. I amb 400 euros com pots fer-ho?

- Per on comencem? Què demanem a les persones que no tenen discapacitat?

Empatia, sens dubte. La societat està perdent valors, ara hi ha menys empatia, i menys respecte. Ja no sols pel nostre col·lectiu sinó en general. Si volem un món millor, si volem una inclusió a la societat necessitem que es recuperin aquests valors.

NO SOM invisibles
PER UNA SOCIETAT INCLUSIVA, COMPROMESA I RESPONSABLE

dincat
3 de DESEMBRE
DIA INTERNACIONAL DE LES PERSONES
AMB DISCAPACITAT